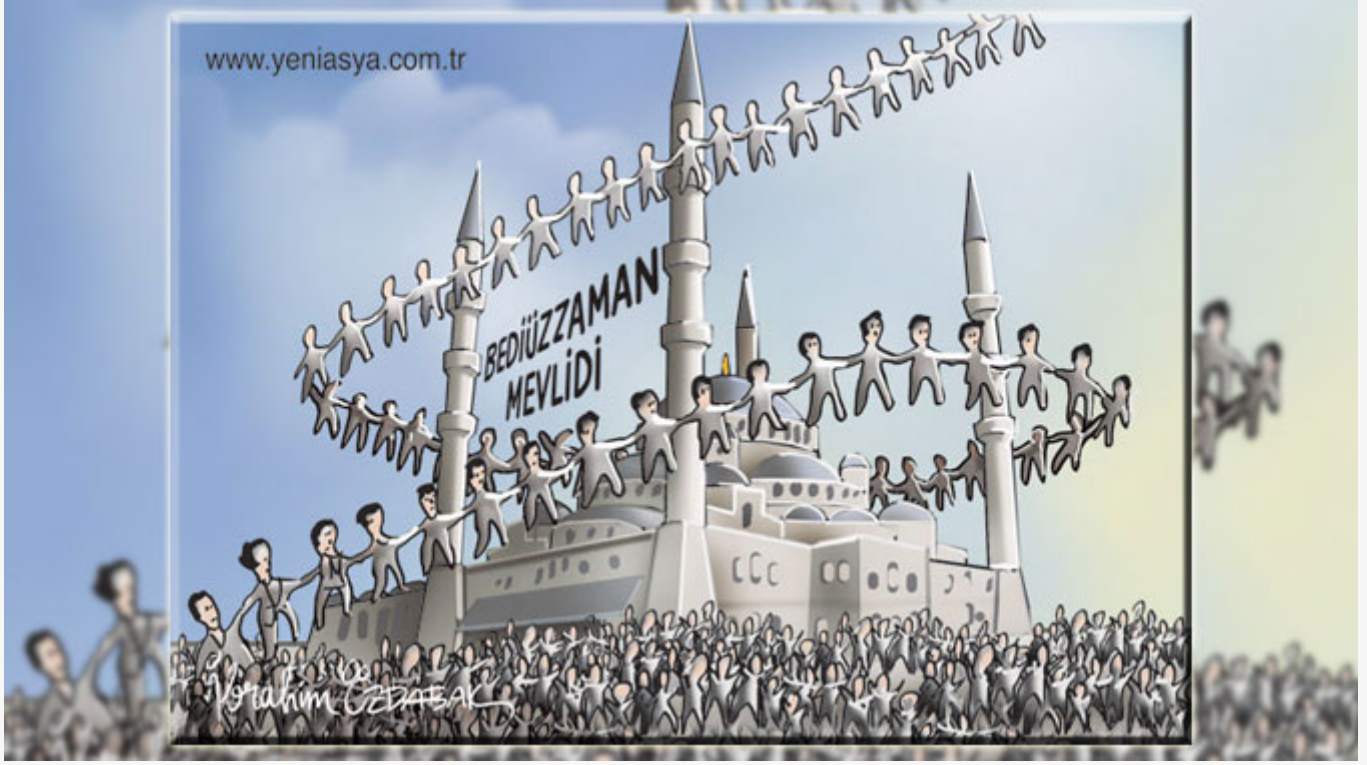

Üstad Bediüzzaman'dan birlik çağrısı

☒Günümüzde despotluk, ırkçılık, menfî milliyetçilik ve benzeri şeylerin, insanlığın birlik ve beraberliğini, barış ve huzurunu sağlamaktan çok uzak olduğu artık anlaşılmıştır.

Bunlar çare olmak yerine, birer âhenk, huzur ve sistem bozucu olduğu ve sürekli kavgalar, çarpışmalar, kaoslar ve darbelere sebep olup, çoğunluklar üzerinde azınlık hâkimiyetine yol açarak; Nemrut, Firavun, Deccal ve Süfyan gibi, insanlığın başına belâ olan ve insaniyeti mahveden zorba, despot ve müstebitleri doğurmuştur.

Üstad Bediüzzaman Said Nursî, “Ehadis-i şerifede gelmiş ki: Ahirzamanın Süfyan ve Deccal gibi nifak (münafıklık) ve zındıka (dinsizlik) başına geçecek eşhas-ı müthişe-i muzırraları (çok zararlı dehşetli şahıslar), İslâm'ın ve beşerin hırs ve şikâkindan (aç gözlülük ve ayrılıklarından) istifade ederek, az bir kuvvetle nev-i beşeri (insanlığı) herc-ü merc (alt üst) eder ve koca âlem-i İslâmı esaret altına alır” (Mektubat 455) sözleriyle bu büyük tehlikeyi haber vererek, başkasını yutmakla beslenen ırkçılık ve menfî milliyetçilik gibi zehirli unsurların yerine, insanlığın huzurlu birlik ve beraberliği için en iyi kalıcı ve geçerli çarenin din, vatan ve sınıf birliği olacağı, bunun sonucu ise, samimî kardeşlik ve müsalemet, yani barış içinde yaşamak olduğunu belirtmiştir. (Tarihçe-i Hayat 209)

Ahirzamanın son dilimi olan çağımızın en şerir ve dehşetli şahısları Süfyan ve Deccal'in şerrine karşı koyup, set çekmenin yolu bu birlikteliklerin olacağına altını çizmiştir. “Hadis-i sahihle, ahirzamanda İsevîlerin hakikî dindarları ehl-i Kur'ân ile ittifak edip, müşterek düşmanları olan zındıkaya karşı dayanacakları gibi, şu zamanda dahi ehl-i diyanet ve ehl-i hakikat, değil yalnız dindaşı, meslektaşı, kardeşi olanlarla samimî ittifak etmek, belki Hıristiyanların hakikî dindar ruhanileriyle dahi, medar-ı ihtilâf noktaları muvakkaten medar-ı münakaşa ve niza etmeyerek, müşterek düşmanları olan mütecaviz dinsizlere karşı ittifaka muhtaçtırlar.” (Mektubat, 375)

Hem Süfyan, yani Müslümanlar içinden çıkan ve aldatmakla iş gören; hem Deccal, yani bütün semavî dinlere ve inançlara savaş açan bu iki dehşetli şahıs ve zihniyetin tahribatlarıyla yaralanan ve bozulan İslâmî terbiye ve zedelenen iman ve ahlâk karşısında; önce Müslümanları imana ve doğru İslâmiyete ve İslâmiyete lâyık doğruluğa dâvet eden Üstad Bediüzzaman Hazretleri, “Eğer biz (Müslümanlar) ahlâk-ı İslamiyenin ve hakaik-i imaniyenin kemalatını ef'alimizle izhar etsek (hal ve hareketlerimizle göstersek), sair dinlerin tabileri (mensupları) elbette cemaatlerle İslâmiyete girecekler; belki küre-i arzın bazı kıt'aları ve devletleri de İslâmiyete dehalet edecekler.” (Tarihçe-i Hayat, 144) ifadeleriyle, bu sayede meydana gelen muazzam bir İslâm birliğinin bütün insanlığa huzur ve barış getirip, gerçek medeniyeti de tesis edeceğini, bunun Hıristiyan ruhanîlerin yanında hürriyetçi ve demokrat güçlere ve bütün insanlık için faydalı çalışma yapan her kesim ve organizasyonlara kadar uzanacağını söylemektedir. (Köprü Dergisi, sayı: 108 s. 43)

Üstad Bediüzzaman, “Tevhid-i imânî (iman birliği) elbette tevhid-i kulûbü (kalblerin birliğini) ister. Ve vahdet-i itikat

(inanç birliği) dahi, vahdet-i içtimâiyeyi (sosyal birliği) iktiza eder (gerektirir)" (Mektubat 444) diyerek, imânî birlikle beraber sosyal birliğin zarûretini de belirtmiş, Risâle-i Nur yoluyla toplumun bütün kesimlerine bu birlik çağrılarını yapmıştır.

Bilhassa, İslâm âlemi içindeki Türk, Kürt ve Arap milletleri; ehl-i sünnet ve Alevîler, siyasetçilerimiz ve vatandaşlarımız bu birlik çağrısının birinci muhatablarıdır. Meselâ, "Âlem-i İslâm milletleri Arabın metanetinden ders almışlar. İnşallah, yine Araplar ye'si bırakıp, İslâmiyetin kahraman ordusu olan Türklerle hakikî bir tesanüd ittifak ile el ele verip Kur'ân'ın bayrağını dünyanın her tarafında ilân edeceklerdir" (Tarihçe-i Hayat, 152) sözleriyle Türk ve Arap kardeşliğini hatırlatıp, bu birliğin güzel neticelerini müjdelemiştir.

Ehl-i sünnet ve Alevîler için de; "Ey ehl-i Hak olan Ehl-i sünnet ve cemaat! Ve ey Al-i Beytin muhabbetini ittihaz eden Alevîler! Çabuk bu mânâsız ve hakikatsiz, haksız, zararlı olan nizamınızdan kaldırınız. Yoksa, şimdiki kuvvetli bir sûrette hükmeyleyen zındıka cereyanı (dinsizlik ve süfyanizm), birinizi diğeri aleyhinde âlet edip, ezmesinde istimal edecek. Bunu mağlûp ettikten sonra, o âleti de kıracak. Siz ehl-i tevhid olduğunuzdan, uhuvvet ve ittihadı emreden yüzer esaslı rabita-i kudsiye (kudsî bağlar) mabeyninizde varken, iftirakı (ayrılığı) iktiza eden (gerektiren) cüz'î meseleleri bırakmak elzemdir" (Lem'alar, 52) diyerek, Süfyanizm tehlikesine karşı bu birliğin şart olduğunu belirtmiştir.

Bir başka birlik çağrısını da siyasî alanda, milletimize ve siyasetçilere yapmıştır: "Bu vatanda şimdilik dört parti var. Biri Halk Partisi, biri Demokrat, biri Millet, diğeri İttihad-ı İslâmdır" (Emirdağ Lâhikası, 746) ifadeleriyle bu partilerin değerlendirmesini yaparken; ta Otuz Bir Mart hadisesinden başlayıp, 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül, 28 Şubat ve benzeri askerî darbelerle sabote edilen siyasî istikrarın ve demokrasinin yeniden hayat bulması ve Demokratların ayakta kalması için "Kur'ân ve vatan ve millet hesabına, dindar ve dine hürmetkâr Demokrat Partinin iktidarda kalmasını temin etmeleri için ders veriyorum" (A.g.e. 831); "Bu cihetten biz, Demokratları iktidar yerinde muhafaza etmeye Kur'ân menfaatına kendimizi mecbur biliyoruz. Onların (Demokratların) az bir kısmı dine verdikleri zararlar pek küllî bir zarardan kurtulmamıza sebep oluyorlar bildiğimizden, o iktidar partisinin (Demokratların) lehinde ehl-i dini (dindarları) yardıma dâvet ediyoruz" (A.g.e. 816) diyen Üstad Bediüzzaman; öyle anlaşılıyor ki, bu teşhis ve tahliliyle ülkemiz siyasî dengesinin yanı sıra, dünya siyasetindeki dengeler için de geçerli olabilecek olan 'demokratlık' ortak paydasında buluşmak mânâsındaki sosyal birlik çağrısını yaparak; 'Demokrat misyon'un toparlayıcı olacağına dikkat çekmiştir. Bir başka birlik çağrısını da şu anda gündemdeki şark insanımız olan Kürtlere yapmıştır: "Bizim düşmanımız cehalet, zaruret (fakirlik), ihtilâftır (ayrılıklar, kavgalar). Bu üç düşmana karşı san'at, marifet (ilim ve eğitim), ittifak (birlik ve beraberlik) silâhıyla cihad edeceğiz. Ve bizi bir cihette teyakkuza ve terakkiye (uyanıklık ve ilerlemeye) sevk eden hakikî kardeşlerimiz Türkler ve komşularımızla dost olup el ele vereceğiz. Zira husûmette (düşmanlıkta) fenalık var, husûmete vaktimiz yoktur." (Tarihçe-i Hayat, 102)

Bir çağrı da medyaya yaparak, gerçek mânâdaki bir gazeteciliğin ve basınının nasıl olacağını ve nerede duracağını mesajlarını da vermiştir: "Ey gazeteciler! Edipler (yazarlar ve aydınlar) edepli olmalı, hem de edeb-i İslâmiye ile müteeddib olmalı (İslâmî terbiye ile edeplenmeli). Ve onların sözleri, kalb-i umumi-i müşterek-i milletten (milletin ortak genel kalbinden) bitarafane (tarafsız) çıkmalı. Ve matbuat (basın yayın) nizamnamesini (tüzüklerini), vicdanınızdaki hiss-i diyanet (din ve vicdan duygusu) ve niyet-i halisa (samimî ve iyi niyetlilik) tanzim etmeli." (A.g.e.103)

Tarihî bir çağrı da demokrasiye ve hür iradeye kasteden darbeci ve despot zihniyete yaparak, milletin önünden çekilmelerini istemiştir: "Yazık! Eyvahlar olsun! Saadetimiz olan meşrûtiyet-i meşrua (dine uygun hürriyet) bir menba-ı hayat-ı içtimaiyemiz (sosyal hayatımızın kaynağı) ve İslâmiyete uygun olan maarif-i cedideye (yeni eğitim sistemi, yani din ve fen ilimlerinin birlikteliği), millet nihayet derecede susamış olduğu halde, bu hadisede ifratperver (aşırıya kaçanlar, militan) olanlar meşrûtiyete garazlar karıştırmakla ve fikren münevver (aydın) olanlar da dinsizce harekât-ı laubaliyane (ciddiyesiz hareketler) ile milletin rağbetine karşı, maatteessüf (ne yazık ki), set çektiler. Bu seddi çekenler, reddetmelidirler (kaldırmalıdır). Vatan namına rica olunur." (A.g.e. 114)

Bütün bu birliklerden meydana gelecek olan güzel neticeleri Üstad Bediüzzaman Hazretleri şöylece müjdeliyor: "İnşallah istikbaldeki İslâmiyetin kuvveti ile, medeniyetin mehasini (güzellikleri) galebe çalacak (üstün gelecek), zemin yüzünü pisliklerden temizleyecek, sulh-i umumiye de temin edecek." (A.g.e. 207-150)

"Bence en çok duâmız bu olmalı: 'Ey Allah'ım, aramıza düşmanlık verme.'" (Eski Said Dönemi Eserleri, İşârât, s. 596)